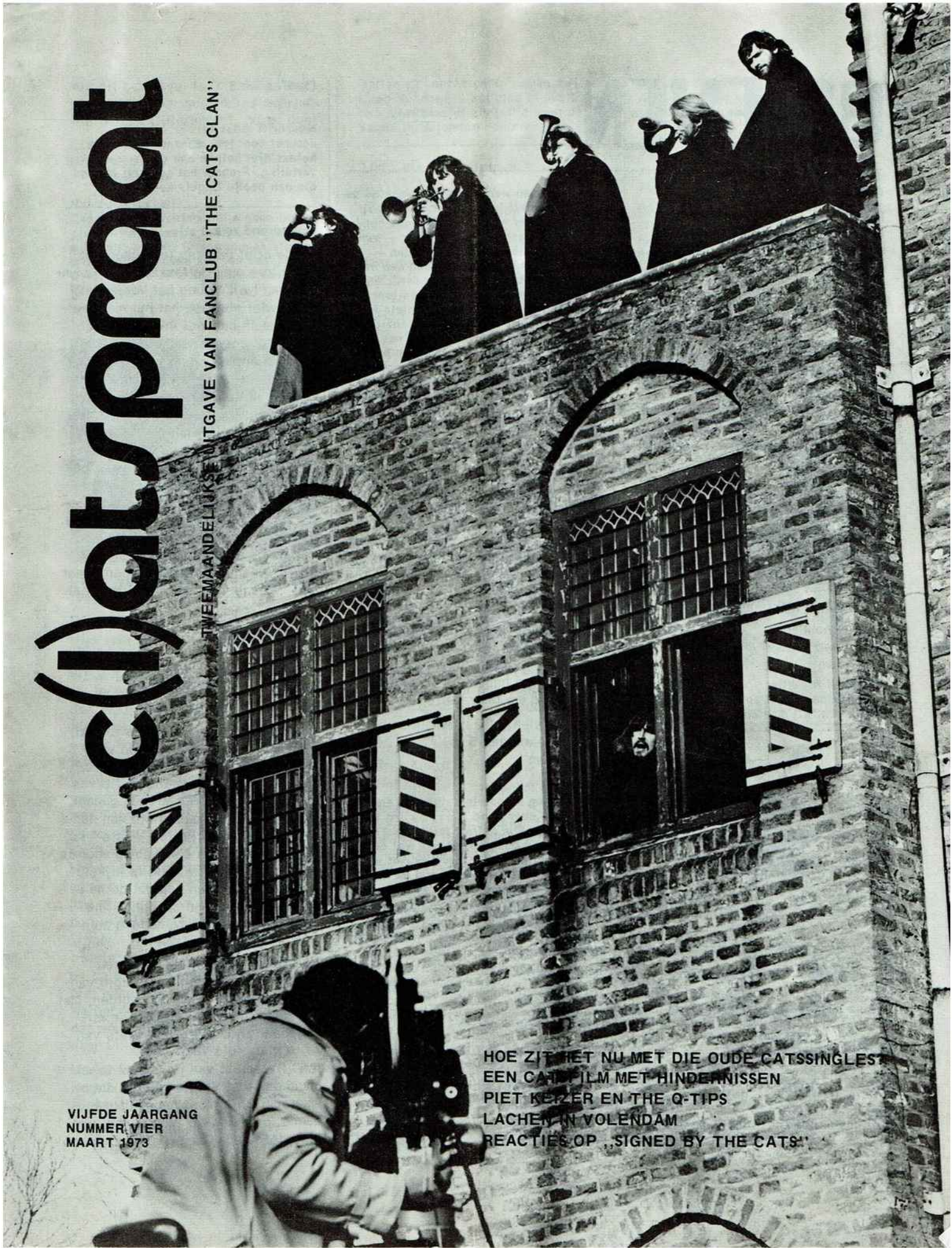

c(l)atspraat

TWEEMAANDELIJKE UITGAVE VAN FANCLUB "THE CATS CLAN"

VIJFDE JAARGANG
NUMMER VIER
MAART 1973

HOE ZIT HET NU MET DIE OUDE CATSSINGLES
EEN CATS FILM MET HINDERNISSSEN
PIET KEIJZER EN THE Q-TIPS
LACHEN IN VOLENDAM
REACTIES OP „SIGNED BY THE CATS“

BRIEVEN

Agenda

Hallo redactie,
Ik heb absoluut geen klagen over het fanblad. Het is nog steeds steengoed. Maar ik schrijf eigenlijk naar aanleiding van dat stukje van Hans van der Wereld. Hans, waar is de Cats-agenda, die een tijdje terug in het fanblad stond? Ook de Catsgein staat er niet meer in. Een interview met Piet Veerman zou niet gek zijn: hoe hij als zanger tegenover alles staat. Een paar foto's van de studio van Arnold van binnen kunnen er bij mij ook wel in. Ik wil wel eens weten hoe dat gaat.

Het zijn kleine dingen, maar het maakt het blad zo gezellig! Dus Hans, als het gaat om: wat moet er nu weer in, denk dan eens aan mij! De foto's in C(l)atspraat zijn geweldig. Ik weet dat de fanclub zijn best doet om het de fans zo goed mogelijk naar de zin te maken.

Vera Schokker
Mgr. Veermanlaan 48
Volendam

Naschrift redactie:
Een agenda is niet zo gemakkelijk te realiseren. Wij moeten een maand van

BAR

„De Molens”

Eig. E.G.M. Smit

Haven 114

VOLENDAM

Tel.: 32 66

tevorens gaan werken aan het fanblad om het op tijd bij jullie in de bus te krijgen. Wanneer we dan een agenda hebben klopt daar een maand later – wanneer hij in het fanblad zou staan – weinig meer van omdat er dan een heleboel boekingen zijn veranderd. Wanneer we hem dan toch plaatsen lopen de fans de kans ergens voor niets heen te gaan en wie krijgt dan de schuld? Juist de fanclub! En dat is nu net iets waar we niets aan hebben. Snap je? Jij woont in Volendam, dus als je eens wilt weten waar The Cats op een bepaalde datum spelen, kun je dat toch wel even in de Boegstraat gaan vragen?

Cats en hun ouders

Ik zou graag willen weten wanneer Cees, Theo en Jan Buys met hun familie in het fanblad komen te staan. Zouden jullie ook niet eens The Cats met hun ouders in het fanblad kunnen plaatsen? Dat heeft de VARA-gids eens gedaan met de Tee Set en dat was hardstikke leuk. Er stond ook bij wat de ouders zelf van de jongens vonden. Kunnen jullie dat niet eens doen? Ik zou ook graag de namen van de kinderen van Jan Buys willen hebben of is dat wat onbeleefd om te vragen?

Rita Lijsten,
Jan Blankenlaan 5
Hilversum

Naschrift redactie:
Het zit nog steeds in de pen om een reportage over Theo, Cees en Jan te maken. Dat wat betreft foto's van The Cats en hun ouders lijkt ons wel een leuk idee, misschien doen we het wel eens een keer. De namen van de kinderen van Jan willen we ook nog wel even geven: Jans zoon heet Casper en is 3 jaar. Dochter Monique is 1 jaar.

One way wind

Lieve Cats,
Al jarenlang ben ik een grote fan van jullie en ik vind jullie platen allemaal evengoed. Maar een plaat vind ik het geweldigst en dat is "One way wind". Nu is mijn vraag zou ik de vertaling van deze plaat kunnen krijgen? Ik zou jullie erg dankbaar zijn.

Anny Velthuis

De Faanke 6
Ommen

Naschrift redactie:
Jammer voor jou, maar we kunnen je helaas niet helpen aan de gevraagde vertaling. Probeer het eens bij iemand die een beetje Engels kent.

Round and round

Na de brief gelezen te hebben van Rudy Inia over de tekst van een nummer van Neil Young het volgende: Rudy wist niet hoe het nummer heette, maar ik had wel verwacht dat jullie het zouden weten! Het is: "Round and round (it won't belong)" dat The Cats een tijdje gespeeld hebben. Ze spelen het al een jaar niet meer. Ze speelden het nummer zonder Theo. Dat nummer staat op de LP "Everybody knows this is nowhere" van Neil Young, waar ook de nummers "Cinnamon girl" en "The losing end", die The Cats gelukkig nog wel spelen op voorkomen. Als Rudy die tekst wil hebben kan dat door het songbook van Crosby, Stills, Nash & Young te kopen, waar ook "Teach your children" in staat.

Marcel van Es
Tollensstraat 13
Gouda

Nogmaals: geen familie

Beste redactie,
Ik vraag me nu al een tijdje iets af, waar ik nu eens antwoord op wil hebben. Zijn Cees en Piet broers, neven of helemaal geen familie van elkaar? Thuis wordt ik vaak gepest, waar ik me overigens niets van aan trek, omdat bij mij alles "Cats" is. Nu zat ik onlangs aandachtig voor de beeldbuis naar The Cats te kijken. Ik keek even op en zag dat de hele familie om me heen zat, naar The Cats te kijken. En ze hadden zo'n hekel aan The Cats!

Een tijdje geleden las ik in een weekblad dat er een maxisingle van The Cats opgenomen zou worden, met de twee singles die niet meer verkrijgbaar zijn. Weet u hier iets van of is hier niets van waar?

In C(l)atspraat van juli zocht iemand de tekst van een liedje dat waarschijnlijk moest zijn: dance, dance, spinning all around you, wat inderdaad door Cees gezongen wordt.

Als dit het geval is, moet ze maar een briefje naar mijn adres schrijven. Wat betreft C(l)atspraak, ga zo door!

Elly Uphus
Molenweg 49
Nootdorp (ZH)

Naschrift redaktie:

Cees en Piet Veerman zijn geen broers, geen neven en zelfs helemaal geen familie van elkaar. Over een maxisingle met daarop de oude singles van The Cats, staat elders in dit blad een haarfijn verhaal!

Cats: leukste, liefste schattigste jongens

Beste Fanclub,
Hier iets van drie fans uit Alphen aan den Rijn. We zijn met vakantie vijf dagen naar Volendam geweest. We logeerden daar in Hotel Spaander. Nou, dat was het einde! We zijn daar met Cees op de foto geweest voor cafe De Molen. Nou wil ik vragen of jullie die foto in het fanblad willen zetten. Dat zouden we erg leuk vinden. We zijn ook met Cees zijn broer Henk op de foto geweest achter de bar, want hij heeft zelf een café, de Pussy Bar. Het is daar erg gezellig. We zaten een keer in De Molen toen Arnold met zijn vrouw kwamen en we hebben van Arnold iets te drinken gekregen. The Cats zijn de leukste, liefste en schattigste jongens van de hele wereld en ze lopen vooral niet naast hun schoenen. We hebben al tegen elkaar gezegd dat we volgend jaar twee weken naar Volendam gaan!

Marian de Jong
Kortsteekterweg 36
Alphen aan den Rijn

Naschrift redaktie:

We haasten ons de leuke foto van

Marian en haar vriendin samen met Cees Veerman in het blad te publiceren. Veel plezier als jullie weer de vakantie in Volendam doorbrengen!

The Cats en Rotterdam

Beste E.J. Izaks,
Uw fanblad vind ik geweldig. Ik ben nu twee jaar lid en ik vind alles wat u met de fanclub doet fantastisch! Maar een ding zou ik u willen vragen en dat is waarom wij hier in Rotterdam zo weinig horen als The Cats in Rotterdam optreden. Ik las eens in het fanblad dat ze in oktober 1971 in Rotterdam zijn geweest. Ik lees altijd elk blaadje of krantje wat in de brievenbus valt, maar nergens wat over een optreden van The Cats, terwijl als hier een andere bekende groep (Unit Gloria en Bonnie St.Clair) optreedt de verre omtrek het weet. Ook als The Cats in Zeeland optreden weet zowat de hele provincie waar ze optreden. Ik vind dit, als ik het ronduit mag zeggen, geen organisatie. Wel ergens anders en niet hier in Rotterdam. Ik weet trouwens heus wel dat men Rotterdamers niet graag mag, maar dat kan tenslotte de reden niet zijn. Wij hebben evenveel recht als ieder ander. Ik heb The Cats ook nog nooit in levende lijve gezien en dat vind ik schunnig voor een echte fan. Verder mogen The Cats doorgaan zo lang ze kunnen.

Adrie Verzijl
Makreelstraat 185
Rotterdam

Naschrift redaktie:

Een moeilijke zaak, Adrie! Als The Cats eens in Rotterdam optreden heeft de organisator toch te zorgen voor reclame? Dat is in zijn eigen belang! The Cats en wij kunnen hier niets aan doen. De groep wordt gekontrakteerd door een zaalhouder of organisator en die moet voor de affiches e.d. zorgen. Het ligt er echt niet aan dat deze of gene Rotterdamers niet graag zouden mogen. Tenslotte hebben ze er toch ook een eerste klas voetbalclub?

Cees nog steeds de leukste

Beste meneer Izaks,
Ik ben pas lid van Fanclub "The Cats Clan" en vind het erg leuk. Veel jongens en meisjes zeggen altijd: bah, The Cats hebben weer zo'n rotplaat gemaakt, net als

"Where have I been wrong". Die noemen ze al het leed van de wereld uitschreeuwen. Ik zeg dan: kunnen jullie het beter dan? Ze zeggen ook van Cees Veerman, dat spook met zijn eeuwige bril en zijn grote bek. Wat een flauwe kul! Ik vind Ceesje nog steeds de leukste van The Cats en die bril vind ik leuk staan, al heeft hij hem dan niet meer op.

Dicky Kruyshaar, m.s. "Ursel"
Doorenzelenstraat 71
Gent 9000, België

Naschrift redaktie:

Ja Dicky, smaken verschillen nu eenmaal! Voor jou dan deze tekening van Cees Veerman (gemaakt door Marcel Wiersma uit Groningen) met bril.

GLANSROL

Theo Klouwer speelde weer eens een van zijn glansrollen. Dit maal als "Dr. Schuim", de medische verzorger bij de voetbalwedstrijd van het eerste team van Volendam tegen een "sterrenelftal" van Nederland. Toen Cees Veerman gevloerd werd kwam Dr. Schuim met een step het veld op sjezen om Cees zijn verzorging zo snel mogelijk te kunnen geven. Later werd Schuim zelf tegen, de grond gesmaakt en moest ie op een brancard worden afgevoerd!

PIET KEIZER VERLOOFD!

Alle vijf de huidige leden van The Cats, Piet Keizer inclusief, hebben hun status van vrij man afgezworen. De nieuwe zanger Piet Keizer verloofde zich namelijk op Tweede Kerstdag 1972 met de Volendamse schone Gina Koning. Piet en Gina hebben zich in stilte verloofd, er werden geen kaartjes rond gestuurd, vandaar dat wij er ook wat laat achter kwamen! Echter alsnog onze felicitaties aan Piet en Gina.

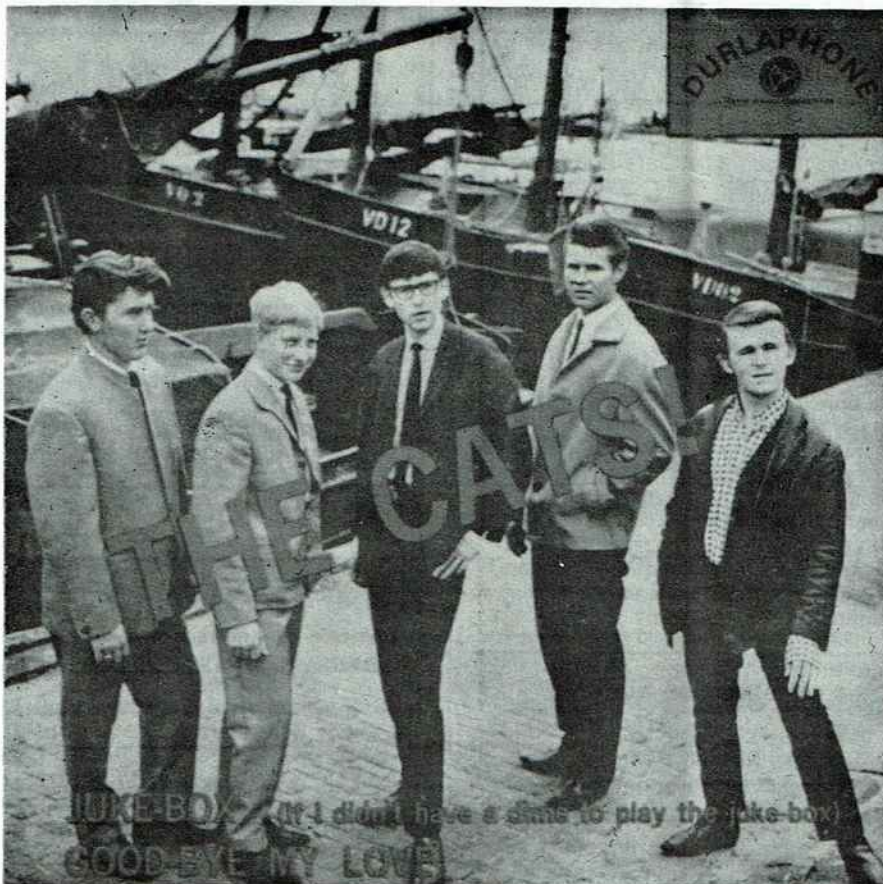
HOE ZIT HET NU MET DIE OUDE CATSSINGLES?

"Sinds enkele weken weet ik niet meer wat ik denken moet: hebben The Cats nu twee of drie singles gemaakt, voordat ze bij Bovema kwamen? Ik ben gaan twifelen omdat ik in verschillende bladen iets over The Cats gelezen heb, waarbij het ene blad zegt: twee, en het andere: drie!"

Ziedaar, een van de vele brieven die wij iedere keer weer ontvangen over "die oude platen". Hoe zit het nu eigenlijk met die eerste drie singles? We zullen het in dit verhaal eens haarfijn uit de doeken doen!

Toen The Cats in 1964 een talentenjacht wonnen, was er in Amsterdam

een klein platenmaatschappijtje dat wel brood zag in The Cats. In de zomer van 1965 verscheen bij de firma Durlager daarom het plaatje "Jukebox/Goodbye my love" (M 53.105). Later verschenen er nog twee plaatjes bij Durlager: "Somewhere over the rainbow/I'm ashamed to tell" (M 650.811) en "Ave Maria

no more/A fool never learns" (M 651.231). Alle drie deze singles verschenen op het label Durlaphone. Ze werden in Noord-Holland aardig verkocht, maar het werden geen hits. Toen kwamen The Cats eind 1966 onder de Bovema-vlag, waar ze voor het Imperial-label gingen opnemen. "What a crazy life" werd hun eerste hit.

De eerste drie Durlaphone-singles zijn al lang niet meer verkrijgbaar. De firma Durlager bestaat ook niet meer, want die werd op een gegeven moment opgekocht door Dureco. Op het Omega-label bracht deze maatschappij enkele jaren geleden vier van die eerste zes "historische" Catsopnamen uit, omdat daar nog altijd vraag naar was. Het waren de singles: "Ave Maria no more/"Jukebox" (Omega 35.877) en "Somewhere over the rainbow"/"I'm ashamed to tell" (Omega 35.890).

Door deze her-release raakten velen de draad kwijt en gingen ze zich afvragen: zijn het er nu twee of drie? Juist nu zijn deze ouwe nummers weer volop verkrijgbaar, want Dureco heeft ze weer opnieuw in de handel gebracht. Ze staan nu op de LP "Collectors Classics", op een plaatkant zes nummers. Aan de andere kant staat niets!! Prijs van deze "halve LP" is slechts fl. 6,90; het nummer: CP 537-H. Label: Capriola!! Deze derde (!) release is gestoken in een leuke hoes: op de voor- en achterkant is het verhaal afgedrukt "Manager Jan Tuf stuwt The Cats naar tophoogte", wat Pé Mühren destijds voor een dagblad in Noord-Holland schreef en wat onlangs ook in C(l)atspraak werd gepubliceerd. Op de achterkant van de hoes staan

Wist je, dat

PLATENSHOP SOMBROEK

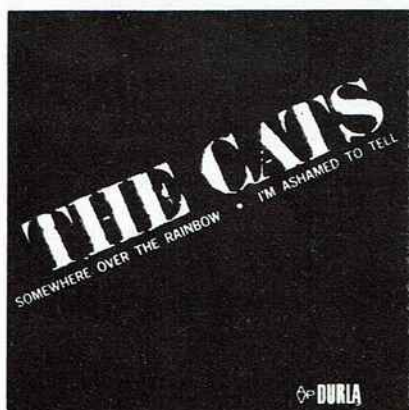
je voor fl. 6,90 een LP levert met daarop de eerste drie Cats-singles?

Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek
Vestaplantsoen 18, Volendam.

ook nog vijf foto's van The Cats zoals ze er in 1965 uitzagen. We hopen, dat nu alle raadsels rond die oude platen uit de wereld zijn geholpen!

HANS VAN DER WERELD

David Looyen, post restante, Haarlem, zoekt een pen vriendin. Ze moet Catsfan zijn en houden van vele en lange brieven schrijven. Zijn hobby's zijn Cats-platen draaien. Hij speelt zelf in een beatgroep. Hij heeft lang donker haar en zijn toekomstige pen vriendin moet tenminste 15 jaar zijn.

THERE HAS BEEN A TIME

ON A DAY LIKE TODAY WHEN MY EYES LOOK FAR AWAY
AND WHEN ALL YOU SAY IS WRONG
I JUST NEED A PLACE TO HIDE AWAY AND FACE
THOSE FEELINGS COMING ON SO STRONG
LET ME BE ALONE LET ME BE ALONE
AND DON'T YOU TRY TO UNDERSTAND
LET ME HAVE THE PAIN, LET ME HAVE THE PAIN
LET ME HAVE IT, IT MIGHT HELP ME TO DECIDE
HOW TO TELL YOU SOMETHING I CAN NO LONGER HIDE

THERE HAS BEEN A TIME, THERE HAS BEEN A TIME
NOW I CALL IT GOOD OLD YESTERDAY
THERE HAS BEEN A TIME, THERE HAS BEEN A TIME
I FOUND ALL AROUND ME BLACK OR WHITE IN A WAY
NOTHING IN BETWEEN, BLACK WAS BLACK AS NIGHT AS FAR AS I KNOW
NOTHING IN BETWEEN, WHITE WAS EVER WHITER THAN THE WINTERSNOW

HAVE A LOOK INSIDE MY MIND ONLY DOUBTS ARE THERE TO FIND, NOW
NO MORE YES' OR NO'S LIKE THEN
I KNEW IT ALL SO WELL, 'BOUT LOVE AND GOD AND HELL, YOU KNOW
I FELT LIKE A GROWNUP MAN
NOW I SEE THE RAIN, NOW I SEE THE RAIN
THROUGH THE SHINING OF THE SUN
NOW I FEEL THE PAIN, NOW I FEEL THE PAIN
NOW I FEEL THE PAIN OF LOSING WHAT I HAD
THE LOVE FOR YOU HAS GONE, MY LOVE FOR YOU IS DEAD

THERE HAS BEEN A TIME . . . . .

how did you feel

IF YOU NEED SOME TIME TO FIND THE WORDS TO EXPLAIN
TAKE IT NOW THOUGH I'M AFRAID IT'S ALL IN VAIN
I CAN HARDLY SEE YOUR PRETTY FACE BUT I KNOW
THAT YOUR EYES ARE WET AND YOUR NOSE NEEDS A BLOW
THAT I STILL LOVE YOU ANYWAY

HOW DID YOU FEEL THIS MORNING WAKIN' UP BUT NOT WITH ME
HOW DID YOU FEEL THIS MORNING FEELIN' OTHER ARMS AROUND YOU
HOW DID YOU FEEL THIS MORNING WHILE YOU HAD YOUR CUP OF TEA
HOW DID YOU FEEL THIS MORNING WHEN HE CLOSED THE DOOR BEHIND YOU

THERE'S NO DOUBT THAT YOU'VE BEEN WRONG LAST NIGHT WHILE YOU TRIED
NOT TO THINK ABOUT ME WITH HIM AT YOUR SIDE
NOW THE DAYLIGHT MADE YOU SEE THINGS CLEAR NOW YOU CAME
TO CONFESS TO ME AND TELL ME IT'S A SHAME
THAT I STILL LOVE YOU ANYWAY

HOW DID YOU FEEL . . . . .

Arnold Muhren zorgde voor de twee nummers die te horen zijn op de nieuwste Cats-single.

Natuurlijk weer op Imperial, 5C006-24670!

een catsfilm met hindernissen

Traditiegetrouw werd van de recente Cats-LP „Signed by The Cats” door de TV een kleurenfilm uitgezonden. We gingen er de 24ste november eens goed voor zitten, het toestel ingeschakeld op Nederland I. De film begon met een paar ‘shots van het kasteel „Sijpesteijn” bij Nieuw Loosdrecht, aan de filmcamera’s stonden Lajos Kalanos en Ton Lith. Productie en regie waren in handen van Lex de Rooi.

Piet begon met zijn „Trying to explain”. Het geheel was wat eentonig opgenomen, je zag alleen Piet maar in beeld. Ook het tweede nummer — „Dreams” — was gelijk aan het eerste nummer. Halverwege zagen we ergens in de verte nog vijf jongens kleine kringetjes lopen en we begrepen dat dat de overige vijf Cats waren. . .

Leuker kwam „End of the show” uit de verf, binnen in het kasteel opgenomen. Jaap speelde piano en Arnold, Theo en Piet Keizer legden een kaartje, precies zoals we dat van ze kennen in de pauzes van hun optredens. Piet Veerman deed zich te goed aan een borrel.

Tijdens dit nummer begon ook de „ellende” die storing genoemd wordt. Een poosje moest er gestopt worden, waarna de film weer vervolgd werd met „I saw her at the station”. Dat ging ook niet, want er trad voor de tweede maal storing op. Dit keer was het niet tijdig meer te verhelpen. Het liep tegen achten en de TROS maakte er een abrupt einde aan door de omroepster te laten zeggen: „U zag in het laatste half uur The Cats”. . .
Voor veel fans was de film dus een regelrechte teleurstelling en ook manager Jan Buijs uitte zijn ongenoegen. Hoe dan ook: de Cats film moest opnieuw worden uitgezonden, want anders zou de TROS aangevallen worden door enige tienduizenden Catsclanners en dat lijkt ons geen pretje voor ze . . . !

Op 5 januari werd de film 's middags om vijf uur opnieuw uitgezonden. Er bleek veel in geknipt en veranderd te zijn, de „gerestaureerde” versie vonden wij stukken beter dan de eerste. Erg leuk was bijv. „Conclusions”, toen Piet Veerman als een Engelse lord achterin een prachtige

antieke, witte auto zat en rondgereden werd door een dooernstige Schuim. Prachtig toneelspel van deze twee Catsleden!

„Signed by The Cats” mag van ons nog wel een keer worden uitgezonden maar dan later op de avond want veel fans zullen de film gemist hebben omdat ze naar school of werk waren!

IN HET KORT

In Ierland is een cover-versie uitgebracht van het Cats-sukces „Let’s dance” door de Ierse groep Lyttle People. **The Cats** worden stevig gepromoot in Amerika. Het is te hopen dat er een Top-100-notering in zit voor „Let’s dance”.

Theo Klouwer heeft sinds een paar maanden een nieuwe auto. Zijn witte Simca heeft het veld geruimd voor een prachtige oranje Audi. Het nummer is 77-11-UR. De gele Catsbus is ook vervangen door een nieuw voertuig. Het is weer een Mercedes geworden, een 508D om precies te zijn. De nieuwe bus (DN-20-62) is een stuk groter dan de oude en uitgerust met slaapbanken in de cabine. De oude bus had in twee jaar tijd zo’n 125.000 kilometer gedraaid. **Tegenwoordig** is een broer van Arnold Mühren, Henk, naast Jan Schilder roadmanager van The Cats. Hij is 18 jaar en verantwoordelijk voor de uitrusting van The Cats. Onlangs haalde hij zijn rijbewijs, wat hem het recht gaf om achter het stuur van de Catsbus te kruipen. **Van de nieuwe Cats-LP** „Signed by The Cats” is inmiddels ook een M-cassette/8-Track verschenen. Het nummer is 244.24756 en de prijs is fl. 22,-.

IN HET KORT

Door middel van een groots opgezette reclame-campagne introduceerd Bovema/EMI op dit moment de z.g. "8-tracks"-cassettes. In het afgelopen jaar is dit artikel reeds zeer sterk naar voren gekomen. Bovema heeft reeds een groot aantal van deze cassettes uitgebracht, o.a. drie van The Cats: „Cats" (Imperial 342.24564), „Colour us gold" (Imperial 342.24756). Per stuk kosten deze cassettes fl. 22,50.

The Cats zitten weer midden in het reizen naar het buitenland. Begin januari zaten zij een paar dagen in Spanje en wel in Madrid en Barcelona. In een Madrileense TV-studio brachten zij twee nummers ten gehore in een actualiteitenprogramma, wat je zou kunnen vergelijken met "Voor de vuist weg". In Barcelona werd een special opgenomen, waarin acht nummers te horen waren. Van 11 tm. 14 januari zaten The Cats voor de zoveelste keer in Duitsland voor een toerneeetje met optredens o.a. te Kuchshafen, Bremerhafen, en Minden. Van 24 januari tot 20 februari genoten The Cats van een korte vakantie; daarna ging het weer richting Duitsland voor een toerneeetje van ongeveer acht dagen. Deze dagen, op 3 maart, zullen de Volendammers ook optreden in Dortmund tijdens een festival dat georganiseerd wordt door Radio Luxemburg. Als dit nummer verschijnt heeft Piet Veerman helemaal alleen opgetreden voor een frans TV-station. "Vaya con dios" bracht hij life ten gehore met ondersteuning van een koor. Samen met zijn manager Jan Buys vloog Piet naar de lichtstad.

Left Side heeft een nieuwe manager. Het is Larry Buijs. Larry heeft het management overgenomen van Bep Veerman, omdat hij door zijn werk bij Boekingskantoor "Volendam" over meer contacten bij radio en TV beschikt dan Bep. Die contacten zijn nu eenmaal broodnodig, wil Left Side nu eens een hit gaan maken. Bep Veerman kan zich nu helemaal bezighouden met zijn onlangs geopende bar "Het gat van Nederland". Deze bar staat in Volendam!

BELANGRIJK BERICHT FANCLUB VERHUIDS!

Met ingang van 1 april a.s. wordt het adres van de fanclub gewijzigd. Het nieuwe adres wordt dan:

**GEDDINGMOOR 38
NIEUW-VENNEP**

Het gironummer 1261713 blijft ongewijzigd.

We hopen dat iedereen hiervan goede notitie zal nemen en vanaf 1 april geen post meer stuurt naar Badhoevedorp.

Mensen die een fraaie vier-kleuren-poster van The Cats willen hebben raden we aan te proberen om alsnog een nummer van Popfoto van februari te pakken te krijgen. In dit blad zat namelijk een prachtige affiche van onze Volendammers. Geen oude foto, want newcomer Piet Keizer staat er ook op, evenal Cees Veerman, die nog steeds op TV en bij fotoreportages deel uitmaakt van The Cats. Mocht je nergens meer een Popfoto van februari kunnen bemachtigen, schrijf dan even naar het kantoor van dit blad: Theresiastraat 59 in Den Haag. Mogelijk dat je daar tegen betaling van fl. 1,40 nog een exemplaar kunt krijgen.

Na al deze verheugende berichten in deze rubriek een wat minder fijne mededeling: In de nacht van 12 op 13 januari brandde in het oude centrum van Volendam "Het Doolhof", de woning af van Larry Buys, sinds kort manager van Left Side en werkzaam bij Boekingskantoor Volendam. Larry was kort tevoren thuisgekomen en viel vermoeid in slaap. Door een lekkage in de gasleiding raakte hij bedwelmd en brak er brand uit. Tijdig kon Larry door de buren van een wisse dood worden gered. Zijn vrouw Alie was niet aanwezig; zij was bij Larry's moeder. Het oude huisje brandde tot de grond toe af. Van Larry en Alie's spullen is niets meer over... Hij woont zolang in hotel Spaander totdat hij een woning kan betrekken in de Iriessenstraat, die hij gekocht heeft.

PIET KEIZER EN THE Q-TIPS

In het novemnummer van dit blad schreven we dat Piet Keizer's muzikale carrière begon in de Volendamse formatie 1-Tips. In ons archief hadden we nog deze foto van deze al lang opgeheven groep. Piet Keizer staat rechts bovenaan. Links boven is drummer Jan Keizer te zien. Hij speelt tegenwoordig in de BZN. Naast hem Nico Runderkamp, na zijn Q-Tips avontuur een tijdje roadmanager van The Cats. Deze foto is ongeveer drie jaar geleden gemaakt.

C(1)atspraat

TWEE MAANDELIJKSE UITGAVE VAN
FANCLUB "THE CATS CLAN"

PRESIDENT: ERIC-JAAP IZAKS
REDAKTIE: HANS VAN DER WERELD
ADMINISTRATIE: TINEKE IZAKS
REDAKTIE EN ADMINISTRATIE:

GEDDINGMOOR 38

NIEUW-VENNEP

ABONNEMENTSPRIJZEN:

Nederland: fl. 7,50 per jaar

Belgie: 110 Fr. per jaar

GIRONUMMER:

1261713 t.n.v. E.J. Izaks te

Nieuw-Vennep.

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

THEO KLOUWER
ARNOLD MUHREN
PAM MOORER (Anagon Music)
BERRY ZAND SCHOLTEN

FOTO'S:

TON SCHUTZ (ANP)
MARIAN DE JONG
FANCLUBARCHIEF
FOTOC INTERNATIONAL
STUDIO HARRY POT
NEGRAM
BOVEMA/EMI
CBS/ARTONE
GERARD BERVOETS
ARIOLA EURODISC Ben.NV
HERMAN STEGEMAN

VORMGEVING:

PIERRE VAN DEN BROEK
HANS VAN DER WERELD

DOOR
BERRY ZAND SCHOLTEN

Lachen in Volendam

"Een geweldige wedstrijd, ik heb zalig gespeeld!" was de eerste reactie van Sjaak Swart na de enerverende wedstrijd van zijn sterrenelftal tegen Volendam. „Dat zalige spelen" van Swart en zijn mannen resulteerde in het vrieskoude Volendam in een 6-4 overwinning voor „De Sterren", waarin Gerrie en Arnold Mühren, Sies Wever, Barry Hulshoff, Johnny Rep, allen Ajax, en Dick Bond van Telstar en niet te vergeten – de supersnelle gitarist Cees Veerman van The Cats en sportverslaggever Maarten de Vos, een glansrol vertolkten.

Als Volendam iets aanpakt, wordt het goed aangepakt. Volendam wil terug in de eredivisie. "Dat zijn we aan onze image verplicht", vertelde bestuurslid Pé Mühren. "Dan stichten wij een speciaal fonds voor Volendam", zei ook glazenwasser Prop Molenaar enkele weken geleden. Hij zocht contact met Larry, Jaap en Jan Buys van het boekingskantoor Volendam en in eendrachtige samenwerking werd een groots

spektakel op touw gezet, met als hoofdattractie een wedstrijd van het eerste team van Volendam tegen een "sterrenelftal" van Nederland.

Op de avond van 27 december 1972 speelden in Volendam de groepen The Cats, The George Baker Selection, Left Side, Sympathy, Jen Rog in de palinggemeente en de opbrengst van de voetbalwedstrijd en van de feestavond komen helemaal ten

goede aan Volendam.

Het is lang geleden dat het glunderende bestuur van de eerste-divisie club Volendam zoveel toeschouwers op de tribunes had. Vijfeneenhalfduizend enthousiaste supporters moedigden beide teams aan. "De Sterren" waren in het prille begin vrij sterk in de meerderheid. In de eerste minuten werd het Volendamse bolwerk bestookt door fanatieke aanvallen, opgezet door Dick Tol (De Knoest) die haarzuivere passes afgaf aan The Cats-gitarist Cees Veerman. Brave Cees kwam af en toe snelheid te kort. "Nietwaar!", ontkende hij later, „maar mijn benen zijn nu eenmaal niet lang genoeg".

Er werd zeer gemoedelijk gespeeld, maar Dick Bond van Telstar vond dat er toch maar iets moest gebeuren, want tenslotte waren de dui-

UITGETELD lag CEES VEERMAN van The Cats op de grasmat. De verzorger stal overigens wel de show nadat hij met een autopod (geheel links gedeeltelijk zichtbaar) het veld was opgekomen. De gebroeders Mühren konden er best om lachen.

zenden niet gekomen om de handen alleen aan een versgebakken visje te warmen. Hij scoorde in de 23e minuut een prachtig doelpunt.

BOTSING

Cees Veerman kwam daarop fors in botsing met Dick de Boer van Volendam. „The Cat” maakte een kolossale salto en bleef zietogend in het gras liggen. Verzorger dr. Schuim (ook bekend als de drummer van The Cats) stootte met zijn autopod het veld op om dappere Cees weer op te lappen.

De aanval van Volendam probeerde met man en macht gelijk te komen, maar Barry Hulshoff van Ajax stond als een rots in de branding de aan-

vallen op te vangen. Het bleef 1-0. Gerrie en Arnold Mühren waren aan de Volendamse stand verplicht ook iets te laten zien. In de tweede helft scoorde Gerrie uit een zeer verwarrende situatie.

Walter Ferreira, de eeuwige reserve van Volendam, liep in de tweede helft alsof hem een kontrakt te wachten stond en hij bracht de stand op 3-0.

EER

Het was een beetje beschamend voor het eerste team van Volendam, maar Maarten, de Vos redde de eer voor de Volendammers door zeer nadrukkelijk in eigen doel te schieten. Scheidsrechter Keizer trok onmid-

dellijk de gele kaart, maar de straf wegens spelbederf zal Maarten een zorg zijn, want hij kreeg als dank een grote portie onvervalste paling in het vooruitzicht gesteld.

Sjaak Swart voetbalde de wedstrijd van zijn leven. Hij bracht de stand met een juweel van een doelpunt op 4-1. Toen was voor Volendam de maat vol. Klaas Zwarthoed stormde keer op keer vol élan op het doel van Sies Wever af en het werd op het laatst zelfs 4-4, nadat de Sterren duidelijk aangeslagen waren na het verlies van verzorger Schuim, die opeens veel te hard kwam toesnelen, daarna zelf op een brancard werd afgevoerd en ten slotte onder oorverdovend gelach voor de propvolle tribune de tunnel in werd gerold.

Het was een schitterende wedstrijd met herhaalde telefonische oproepen door de luidspreekinstallatie voor de spelers in het veld. Walter Ferreira en Bram Haverkamp maakten er tenslotte 6-4 van, want het was te donker geworden om de strijd met strafschoppen te beslissen.

ARMSLAG

Barry Hulshoff, Johnny Rep, de beide Mührens, Sies Wever, Dick Bond en de hele gemoedelijke - falende voorhoede van Volendam gingen lachend het veld af. „Het is grandioos dat al die clubs al hun spelers voor dit doel beschikbaar hebben gesteld”, zei Pé Mühren van Volendam achteraf.

Volendam heeft weer wat financiële armslag en er gebeurt nog veel meer in de nabije toekomst, want als ze in het palingdorp zeggen dat ze terug willen in de eredivisie, Wageningen, Vitesse, Graafschap en Vollewijkers..... berg je dan maar!

Wist je, dat

PLATENSHOP SOMBROEK

ook volop de Duitse Cats-LP "Katzen-Spiele" levert voor de prijs van fl. 21,-

Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam,
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek,
Vestaplantsoen 18, Volendam

Reakties op...

De pers heeft weer uitgebreid geschreven over de recente Cats-LP "Signed by The Cats". Het leek ons wel leuk om daarvan een selectie te publiceren in C(l)atspraak.

onbehagen. Want, wat moet je in vredesnaam nu nog over deze knapen schrijven. Dat ze nog immer goed boeren, is genoegzaam bekend. "Signed by The Cats" zal daar ongetwijfeld nog eens extra toe bijdragen met nummers als "Let's dance" en "Let's follow the sun" er op vertegenwoordigd. Want erg veel veranderd is er niet bij The Cats. Ook al lopen de heren al aardig tegen de dertig, de eenvoudige, muzikaal zeer oninteressante deuntjes vieren op elke LP hoogtij. Met aanzienlijke verkoopcijfers voor ogen, vooral dankzij de kooplust van het prille pla-

Evert Wilbrink, werkzaam op de Public Relations afdeling van platenmaatschappij Ariola Eurodisc Benelux NV, verzorgt in het blad Veronica 538 de LP-rubriek. Over de nieuwe LP "Signed by The Cats" schreef hij het volgende:

Gelukkig hoeft je je er tegenwoordig niet meer voor te schamen als je The Cats goed vindt! Vroeger wel, en misschien dat ik ze daarom tot "One way wind" niet zo mocht. Na "Signed by The Cats" durf ik zelfs te beweren, dat Piet Veerman de beste zanger in Nederland is (ik kan me, behalve Rinus Gerritsen en Cuby ook zo gauw geen andere zangers voor de geest halen) en dat The Cats de enige Nederlandse groep is, die psychologies verantwoordende gebruiksmuziek produceert. Met name Arnold Mühren en Piet Veerman schrijven zeer knappe songs (kwa melodie dan) en het is wel opvallend dat ze de enige Hollanders zijn, die ooit een song in een cover-versie op de Amerikaanse Top-100 kregen. Welk nummer dat was? "Country woman"! (Formule Volendam), waar honderdduizend fans terecht voor naar de winkels zullen racen. Persoonlijk zal ik eerder Cat Stevens of Uriah Heep op zetten, maar het zou me niets verbazen als ik met name "Let's dance" of "Trying to explain" grijs zou draaien in de toekomst.

Signed by

Hans Daamen, LP-recensist bij popweekblad PTP, schreef het volgende:

Even snel wat over de palingplaat. Ik moet eerlijk bekennen dat ik de Cats op de single-toer (de slijmtoer) niet zo waardeer, maar het LP-werk verandert aan mijn totale Catsdunk alles. Sterk in veel nummers, behalve de slijmers als "Dreams" en "Let's dance", boeien ze van begin tot het eind (het slotnummer is "Dreams"). Uitschieters: "Trying to explain" en "I saw her at the station".

In de Haagse Courant verzorgt het duo Peter d'Hamecourt en Yvonne Parre wekelijks een LP-rubriek onder de titel "IN". Dit waren hun bevindingen van "Signed by The Cats":

Met "Signed by The Cats" luidt de groep, net voor de feestdagen 1972 uit. Wat mij bij het beluisteren van The Cats altijd overkomt is het best te omschrijven als een gevoel van

tenpubliek maken de Cats zich daar allerminst zorgen over. "Signed by the Cats" is er het zoveelste voorbeeld van in pakweg vijf jaar.

De LP-rubriek in Muziek Expres heet "Longplaylook" en David Wagemaker schreef over de nieuwe Cats-LP het volgende:

The Cats zijn een van de weinige Nederlandse formaties die het over de landsgrenzen maken. Door de jaren heen hebben zij consequent een lijn gevolgd. Hun formule bleek succesvol te zijn. Een die aansloeg bij grote groepen mensen. Jong en oud. „Signed by The Cats" is een werkstuk geworden waarop afwisselend wordt gewerkt met composities van Cees en Piet Veerman (geen broers) aangevuld met nummers van de anderen. "Trying to explain" van Piet en "Let's follow the sun" van Cees zijn hoogtepunten van kant 1 en "How did you feel" van Arnold en "Dreams" (een goede single!) van

Piet zijn 't van de keerzijde. Op de meeste nummers laten The Cats horen dat je voor meerstemmige zang niet altijd naar het buitenland hoeft. In deze kolommen heb ik menigmaal wat meer chauvinisme gepredikt voor wat betreft onze eigen groepen. Nu weet je waar ik heen wil. „Signed by The Cats” kreeg een waardering van drie sterren en dat betekent: goed.

De "Culemborgse Courant" van 14 december 1972 wijdde de volgende regels aan "Signed by the Cats": The Cats, de formatie die reeds 9 jaar bezig is zich geleidelijk aan naar de top te werken, heeft sinds

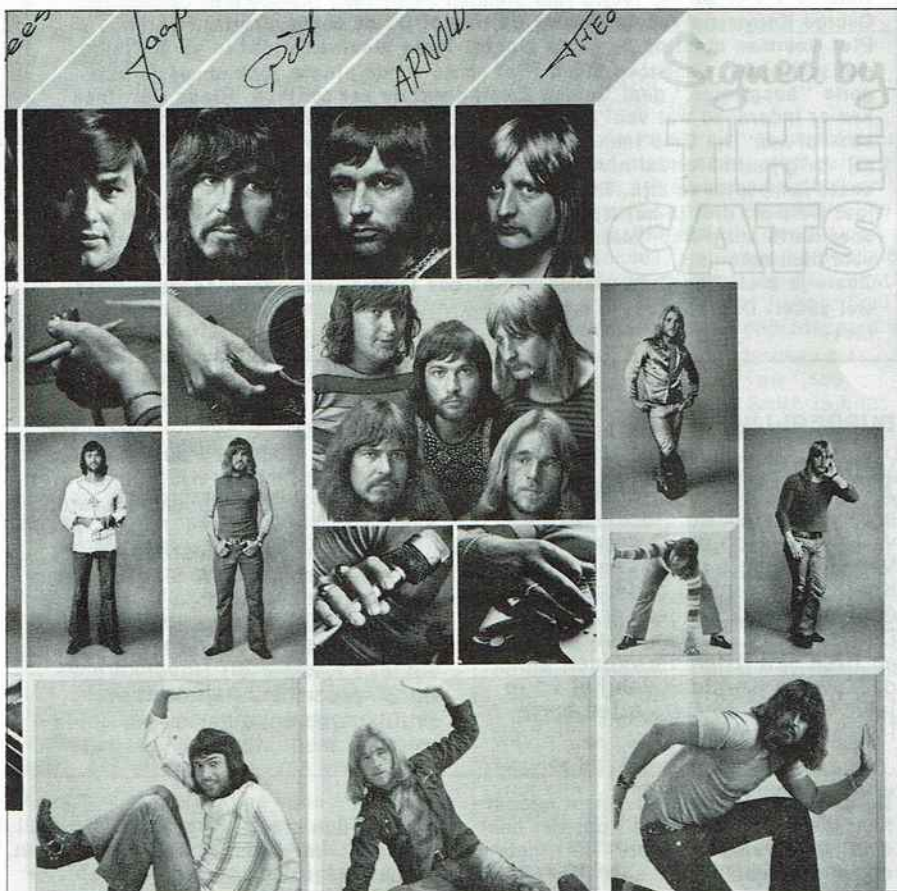
kort weer een ijzersterke LP via het Imperiallabel gemaakt getiteld: "Signed by the Cats"

Met deze plaat tonen zij aan de top bijna bereikt te hebben. Wat mij betreft gearriveerd, en dient "Signed by the Cats" alleen voor versteviging om constant op deze grote hoogte te blijven. Het Volendamse vijftal krijgt de laatste tijd ook steeds meer erkenning en waardering bij insiders in de muziekwereld en terecht.

Constant hits afleveren is gewoon een kenmerk geworden van The Cats, en niet alleen in ons land maar ook daar buiten. In Duitsland bv. heeft

"One way wind" nu al maanden achtereen in de hitparade gestaan. "Let's dance" verging het 't zelfde, en ook in ons lage landje bij de zee was het succes niet minder. We kunnen zonder meer spreken van een Cats-sound, een geluid dat Gouden platen aan de lopende band opleverde, m.a.w. ettelijke honderduizenden platen. The Cats bezorgden zichzelf, maar ook ons vaderlandse muziekgebeuren een enorme promotie in de vorm van succesvolle toernees door Zuid-Amerika, Japan, India, Indonesie en ook tal van Europese landen. "Hits of the World" hebben the Cats

THE CATS

gemaakt. Ik noem enkele van hun prestaties: "Lea", "Lies", "Times where when", "Vaya con Dios", "Sure he's a cat", "One way wind" en "Let's dance".

En dat aan deze rij voorlopig nog vele hits zullen worden toegevoegd is, dacht ik, vrijwel zeker. Vorige week verscheen namelijk wederom een hit-LP, "Signed by the Cats". Weer een bewijs van constant hard werkend, toppers afleveren. The Cats bezitten hitkracht, hun nieuwste LP die ik deze week beluisterde, stond gelijk al weer als "LP van de week" genoteerd bij Radio 538, dit terwijl het dubbel-album "Times where when" nog stijgende is in de LP Top-20!

Onder de tien aanwezige nummers bevindt zich ook "Let's dance". Vrijwel alle nummers zijn van de gebroeders Piet en Cees Veerman, (opmerking: Piet en Cees zijn geen broers!) welke laatste The Cats een down bezorgde, overigens zonder eigen schuld, doordat nervositeit zijn stembanden handicapte. Cees raakte tijdens een optreden zelfs zijn gehele stem kwijt, en dit is wel het ergste wat een zanger kan over-

komen. Het ziet er naar uit dat herstel wel een half jaar in beslag zal nemen. Voorlopig zal Piet Keizer (ook uit Volendam), Cees vervangen bij The Cats.

"Signed by the Cats" is gestoken in een full-color fraai uitgevoerde hoes. Op de binnenhoes staan alle songteksten afgedrukt en bovendien een rond stickervel met daarop 11 grote en kleine stickers van de Cats. Op twee nummers wil ik graag attenderen. Natuurlijk "Let's dance", maar eigenlijk meer nog op het laatste nummer van kant twee, nl. "Dreams". Deze song met als intro het geluid van de zee met daarboven uit de meeuwen, zou best eens op single uitgebracht kunnen worden, qua muziek en omlijsting past het helemaal bij the Cats.

Tot slot stel ik dat "Signed by the Cats" in veler huisdiscotheek uitstekend past! En dit is geen commerciële aanbeveling. Kwaliteit moet nu eenmaal betaald worden, en in dit licht bezien is fl. 19,50 voor deze LP niet zo duur.

Attent van de Culemborgse Courant vonden wij het, dat ze ons fanclubadres ook publiceerde!

ROB TOLHUYSEN, redakteur van „Dizzy do“, het fanclubblad van de Fanclub van de Dizzy Man's Band, schreef het volgende over „Signed by The Cats“.

Deze plaat zal een belangrijke rol gaan spelen in de kerstverkoop dit jaar. De LP bevat tien liedjes van The Cats, van verscheidene stijlen. De nieuwe single staat helaas niet op deze LP, zodat de Catsfans naast deze LP ook nog de single kunnen kopen, die de naam „There has been a time“ draagt. De Catsplaten worden over de gehele wereld uitgebracht, met veel succes, zodat ze niet over hun populariteit hoeven te klagen!

Wist je, dat

PLATENSHOP SOMBROEK

je voor al je bestelde platen geen verzendkosten rekent?

Platenshop SOMBROEK bv
Havenstraat 3, Volendam,
telefoon 02993-4140-4799
Giro 1607765 t.n.v. J.Sombroek,
Vestaplantsoen 18, Volendam

„LET'S DANCE OP DE HITPARADE

Datum	Veronica Top-40	Noordzee Top-50	Hilversum III Top-30
29 april	Tipparade nr. 2	43	--
6 mei	19	27	23
13 mei	5	19	7
20 mei	2	3	3
27 mei	3	2	2
3 juni	3	2	3
10 juni	2	3	2
17 juni	2	3	2
24 juni	2	5	2
1 juli	2	4	2
8 juli	4	6	3
15 juli	6	6	6
22 juli	12	12	9
29 juli	18	21	15
5 aug.	20	25	24
12 aug.	26	35	--
19 aug.	32	--	--
26 aug.	38	--	--
2 sept.	39	--	--

THE CATS KWAMEN GOED UIT DE VERF IN DE ME-POLL 1972

Traditiegetrouw publiceerde Muziek Expres in haar januari-nummer de uitslag van haar populariteitspoll. Ook The Cats kwamen er weer goed af. We zullen de poll even doornemen, althans de rubrieken waarin de Volendammers genoteerd stonden. Daar gaat ie:

Als populairste vokalist kozen de lezers van ME Barry Hay van Golden Earring, terwijl Piet Veerman de 4e plaats bezette (vorig jaar op 6). Als livegroep kwam de Golden Earring als beste uit de bus, ook hier bezetten The Cats de vierde plaats (vorig jaar stonden ze in deze rubriek niet genoemd). George Kooymans van de Golden Earring blijkt de beste gitarist te zijn. Piet Veerman staat op de derde plaats. Twee plaatsen winst in vergelijking met vorig jaar, want toen stond Piet op de vijfde plaats. Ook onder de categorie "basgitaren" gaat Golden Earring met de eer strijken. Rinus Gerritsen kan er inderdaad wat van! Opvallend is dat in deze groep de plaats die de bassist van The Cats inneemt, Arnold Mühren, nummer twee! En dat terwijl hij vorig jaar helemaal niet aan bod kwam! George Kooijmans blijkt ook de beste komponist te zijn. Piet Veerman neemt de zevende positie in. Vorig jaar werd hij niet in het rijtje genoemd. De single van het jaar werd gemaakt door Earth and Fire, "Memories". "Vaya con dios" neemt de achtste plaats voor haar rekening.

Zoals je ziet, The Cats winnen nog steeds terrein. Het gaat langzaam, maar wel zeker. Daarbij moet je maar bedenken: kalm aan, dan breekt het lijntje niet.

BURGERLIJKE STAND

VERLOOFD:

Anja van der Lee (Leidschendam) en J. Buckens (Zuid-Scharwoude) verloofden zich op 23 december; Mary Desaunois (Delft) en Nico Koning (Spanbroek) ondernamen deze stap op 25 december. De Utrechtse Catsfan Enny Faber en Fred van Alfen verloofden zich op Tweede Kerstdag van het vorig jaar. Namens de Cats allen hartelijk gefeliciteerd!

GETROUWD:

Op 24 nov. trouwde Paulus Nolles (Oosterzee) met Grietje Jonker (uit Jubbega), de 8ste december waren het Ina Horst en Cees Jonker, resp. uit Renesse en Haamstede, op 22 december traden Bert Slagter uit Hoorn en Dicky Vooren in Edam in het huwelijksbootje en tenslotte Theo Koster uit Grootebroek en Anneke Kamper uit Bovenkarspel op 27 december. Aan deze vier bruidsparen onze hartelijke gelukwensen, mede namens The Cats!

De Zweedse zangeres Siv Inger nam in haar taal "One way wind" op. Het heet daar "Nar en vind drar forbi". Uitgebracht op het Columbia-label.

"Vaya con dios" is, gekoppeld aan "Let's dance", in Frankrijk gereleased op het label Disques Carrere.

NIJWE ELPEE'S

SAINT DOMINIC'S PREVIEW

Van Morrison
Waner Brothers 46172 (2633)

"Listen to the lion" is een van de nummers van de nieuwste Van Morrison-LP. "Saint Dominic's Preview". Morrison is de leeuw onder de popzangers. De muziek op dit album komt overeen met "Astral weeks", een vroegere Morrison-lampspeler, die het erg goed deed. De in- en doordringende wijze waarop Van Morrison zingt legt je volkomen lam. De begeleiding — iedere keer weer een verrassing bij Van — bestaat deze keer uit een stel fantastisch kundige jazzjongens. Van Morrison — eens voorzanger bij Them ("Gloria" etc.) — opent zijn nieuwste LP met "Jackie Wilson said" ("I'm in heaven when you smile"). Het is een zeer stuwend nummer, waardoor je al direkt "in the mood" bent en voor zover je dat nog niet was, onmiddellijk Van-fan wordt. Het mooiste moet dan overigens nog komen. "Gipsy" heeft het opzweepende van de zigeuners. Op de achtergrond produceren de saxen, die een grote rol spelen op deze LP, een soort "Piste"- (TV-programma) sound. "I will be there" is een bluesnummer met stoterige, dieptreffende zang van Van. "Listen to the lion" besluit kant een. Van Morrison

komt hier tot geweldige vokale uitbarstingen, afgewisseld door zachte fluis-terzang. Daarbij stoot hij geluiden uit, kreunt, schreeuwt (om hulp), trilt, rochelt,

en is hartverscheurend. Hij zet een leeuw neer zoals ik dat nog nooit eerder heb horen doen. Het duurt 11 minuten en 9 seconden. "Saint Dominic's Preview", het titelstuk, staat als eerste op kant twee. Het is een prachtige song, die terecht als trekpleister werd gekozen. De tegenwoordig alom aanwezige steelgitaar duikt ook hier op. Van zingt of zijn leven er van af hangt. Het heeft soul, jazz en country-invloeden. Bij elkaar is het pure pop. In "Redwood tree" kunnen we weer even op adem komen. Het is eenvoudig van opzet. "Almost independence day" is het laatste nummer. Alweer zo'n lange (10 min.) kompositie. Voor mij kan het niet lang genoeg duren. Morrison draagt het schitterend voor. De moog-synthesizer wordt hier vakkundig bespeeld door Bernie Krause. Het begint met wat gepluk aan snaren, komt sterk op om ten slotte weg te sterven met een stuip-trekende gitaar, Morrison zit hier waarschijnlijk met zijn ogen dicht, spanning en verwachting op zijn gezicht, te zingen. Neem er asjeblieft de tijd voor om "Saint Dominic's Preview" te beluisteren.

DON'T LET IT DIE

Hurricane Smith
Columbia 5C062-05088

Hurricane dacht dat hij het gemaakt had, toen hij een nummer had geschreven en Billy Cotton zei ervan ondersteboven te zijn. Maar er was meer voor nodig. De opkomst van The Beatles bracht hem pas het ware succes. Hurricane bediende de knoppen bij de opnamen van alle Beatle-platen tot en met de LP "Rubber Soul" en hij heeft alle platen geproduceerd van Pink Floyd, waaronder de twee hit-singles "Arnold Layne" en "See Emily play". Hurricane Smith is niet alleen songwriter en producer, maar hij bespeelt ook diverse instrumenten. Hij begon te drummen toen hij zes was, nam op 12-jarige leeftijd de trompet ter hand en heeft zichzelf sindsdien trombone, piano, bas en vibrafoon geleerd. De vijftig jaar geleden in Londen geboren Smith stamt uit een muzikale familie met zigeunerbloed. Hij is een van de meest complete hitmakers ter wereld. Hurricane Smith maakte tot nu toe vijf singles: "Don't let it die", "Write the music", "Oh babe, what would you say", "Who was it" en "My mother was her name". Na vier hits vond men het tijd worden voor een LP en die is er nu ook, onder de titel "Don't let it die".

In veel nummers hoor je een hang naar het verleden. Zeer sterk is dat in het

eerste nummer, "Auntie Vi's". "Wonderful life" is ook erg mooi, een lekker slepende song. "Cherry" is het derde nummer, een fijne ballade. Nog mooier is "My mother was her name". Hierin wordt Hurricane Smith ondersteund door Harry Mortimer's Military Band. Smith schreef dit nummer als herinnering aan zijn moeder die gek was op brassbands. Terecht werd dit mooiste nummer van de hele plaat uitgebracht op single. Het is voor mij het hoogtepunt van de hele LP. Het vijfde nummer op kant een is "Many happy returns". Smith schreef dit nummer aanvankelijk voor Georgie Fame. Let eens op hoe hij hierop "my love" uitspreekt. Lekker slepend! "Theme from an unmade silent movie", maakte Smith toen hij in zijn kantoor wat zat te rommelen met muziekinstrumenten. Op kant twee vervolgt Hurricane Smith met "That girl". Dit nummer valt eigenlijk niet zo op, het klinkt een beetje gewoon, maar het past wel op de plaat. "Back in the country" is weer een lekker vlog nummer met een interessante sax-partij. Zou best op single wel eens een grote hit kunnen worden! "Grannie's dixie duo", het volgende nummer, is ook weer interessant. Hurricane wordt hier, begeleid door een "scheurende" saxofoon en met een or-

KATZEN-SPIELE

Zoals we reeds in dit blad schreven hebben The Cats speciaal voor Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland een Duitse-LP opgenomen, genaamd: "Katzen-Spiele". Officieel is deze plaat niet in Nederland verkrijgbaar, maar er zijn toch wel enkele platenzaken die hem verkopen. Iemand die hem je uit voorraad kan leveren is Sombroek, Havenstraat 3 in Volendam. Als je naar Jan Sombroek fl. 21,- stuurt (giro 1607765) heb je "Katzen-Spiele" na enkele dagen in huis!

kest op de zuidamerikaanse toer. Hij doet af en toe wat praatstukjes waarin hij het wel en wee vertelt van opoe op de dixieland-toer. "Journey thru' dawn" is een instrumentaal, Smith speelt piano terwijl hij begeleid wordt door een orkest. Het lijkt in de verte wat op film-muziek! Twee geweldige uitsmijters vormen de hits "Don't let it die" (waarvoor Smith terecht The Ivor Novello Award 1971 kreeg) en "Oh babe, what would you say". Iedereen kent deze prachtige songs en we hoeven er niets meer over te vertellen.

We kunnen gerust stellen dat Hurricane Smith een geweldig fijne plaat heeft gemaakt. Hij mikt er mee op een breed publiek, want zijn songs zullen echt niet alleen de jongeren aanspreken. Je vader en moeder zullen hem ook wel eens opzetten. Interessant is ook, dat Hurricane Smith op de achterkant van de hoes van ieder nummer wat vertelt. Het is wel jammer dat de hoes niet opengeklapt kan worden; het zou mooi zijn als in dat geval de teksten op de binnenkant waren afgedrukt. De hoesfoto - Smith met twee paarden - is erg mooi.

Deze plaat zal, wanneer hij goed gepromoot wordt, heel goed verkocht worden. Dat staat voor mij vast.

SWINGING STRINGS

Django Reinhardt and Stephane Grappelly with The Quintet of The Hot Club de France

Decca 6454 007

Hoewel de wereld honderden, wat heet, duizenden violisten telt, zijn er maar zeer weinig die het hebben aangedurft de jazzmuziek te vertolken. Toegegeven dat er in de oude zg. "skifflemuziek" van de negers soms violen te horen zijn, 't was toch maar een erg primitieve bedoening. Slechts enkele negerviolisten hebben naam gemaakt, zoals Eddie South "Dark angel of the violin", Smith en Ray Nance. Ook Europa heeft een paar topmusicus op viool v.w.b. de jazzvertolking. Beiden, het zijn er maar twee, komen uit Frankrijk en hun namen behoeven nauwelijks een nader betoog: Jean Luc Ponty en Stephane Grappelly. In de Evergreen Serie van Decca verscheen onlangs een langspeler die de naam kreeg: Django Reinhardt and Stephane Grappelly with The Quintet of The Hot Club de France", een swingend brok verleden tijd.

In 1928 werd Grappelly door een concert

van Eddie South in Parijs voor goed voor de jazz gewonnen. Hij werd in 1909 in Parijs geboren, kreeg op zijn tiende een huisorgeltje, terwijl hij kort daarna zelf een viool kocht. Grappelly nam les, studeerde vervolgens aan het conservatorium en begon in 1927 aan een carrière als beroepsmusicus achter-de-piano. Naam maakte hij pas als violist in de Hot Club de France, opgericht in 1934 door gitarist Django Reinhardt. Beiden vormden voor de Tweede Wereldoorlog een hechte twee-eenheid, die in 1946 werd verbroken vanwege de soms grif-lige karaktereigenschappen van Django. Lang heeft Reinhardt, geboren in een woonwagen nabij Charleroi in 1910, daarna niet meer geleefd. Op 43-jarige leeftijd overleed hij in Samois-sur-Seine, niet ver van Fontainebleau, in 1953.

Zonder Django Reinhardt of zonder Stephane Grappelly was de nu nog steeds zo fameuze Hot Club de France een derderangs swingschuur geweest. Dat blijkt wel uit het feit dat heden-ten-dage nog zeer veel vraag naar hun muziek is. Verrukkelijke improvisaties van deze twee grootmeesters kun je beluisteren op de onlangs verschenen, hier boven genoemde, LP. Onvergetelijke hoogtepunten: "Black and white", "Sweet Georgia Brown", "Bellebille", "Stomping at Decca", "Daphne" en "Love's melody", om er maar een paar te noemen, want de LP bevat maar liefst 14 tracks.

A GOOD FEELIN' TO KNOW

Poco

Epic S-65126

Gezien het grote succes van de eerste Europese toernee van Poco (de groep maakte deze in het begin van 1972) ligt het voor de hand, dat de nieuwe LP "A good feelin' to know" meer belangstelling zou ondervinden dan ooit tevoren. Paul Cotton, Richie Young, Tim Schmit en George Grantham hebben er als de vijf groepsleden van Poco iets prachtigs van gemaakt. Als mede-voorlopers van de trend, die o.m. gevolgd werd door Loggins & Messina en The New Riders of The Purple Sage, maken zij aanspraak op een unieke positie in de wereld van de country rock, hoewel veel nummers op de nieuwe LP meer het karakter van de regelrechte rock hebben gekregen.

Jack Richardson en Jim Mason produceerden de LP, waarop drie nieuwe songs van Richie Furay: "And settlin' down", "A good feelin' to know" en "Sweet lovin'", eveneens drie nieuwe songs van Paul Cotton: "Ride the country", "Keeper of the fire" en "Early times", twee nummers van Tim Schmit: "I can see everything" en "Restrain" en tot slot een nummer van Stephan Stills: "Go and say goodbye". Verplichte kost, die nieuwe LP van Poco.

EARLY L.A. SESSIONS

Gene Clark

CBS S-52998

Ware het niet, dat mensen als The Byrds, Lovin' Spoonful, Buffalo Springfield, Grateful Dead, Merle Haggard, Rob Dylan en Johnny Cash zo'n enorme bijdrage geleverd hadden aan de verpopularisering van de country folkrock, country & western en wat dies meer zij, deze Gene Clark-LP zou wellicht nimmer opnieuw zijn uitgebracht. Gene Clark, vorig jaar nog winnaar van de felbegeerde Aloha-trofee (hij eindigde als eerste in de Aloha Pop Poll 1971), begon als gitarist en mondharmonica-bespeler toen hij nog thuis was in Kansas, en later in Missouri woonde. Na enige tijd als folkzanger gewerkt te hebben kwam hij bij de New Christy Minstrels en maakte de meest succesvolle tijd van deze groep mee (grootste hit destijds: "Green, green"). Even later voegde Gene zich bij de oorspronkelijke opgerichte Byrds, in augustus 1964. In The Byrds speelde Clark mee op de volgende LP's: "Preflyte" (de allereerste Byrds-LP) "Mr. Tambourine man" en "Turn! turn! turn!" In 1966 verliet Gene Clark The Byrds en voordat hij zich stortte in samenwerking met Doug Dillard, maakte Gene zijn unieke solo-LP "Early L.A. Sessions". Zes jaar later dook Gene Clark opnieuw de studio in om met een der oorspronkelijke producers van deze LP, Jim Dickson, de banden van zijn solo-LP (waarop o.m. het prachtige "Tried so hard", een prachtige Clark-compositie die zo uitstekend op de plaat werd gezet door The Flying Burrito Brothers) opnieuw te mixen teneinde de vokalen meer gehalte te geven en het instrumentale gedeelte meer tot zijn recht te laten komen. Een en ander heeft tot een voortreffelijk resultaat geleid. Het verdient aanbeveling om de lange lijst van beroemde seccie-musicus die Gene zo schitterend begeleiden te publiceren. Het zijn: Glen Campbell (gitaar), Michael Clarke (drums), Doug Dillard (banjo en elektrische banjo), Rex en Vernon Gosdin (zang), Chris Hillman (basgitaar), Jerry Kole (gitaar), Earl Palmer (drums), Van Dyke Parks (piano) Bill Rhinehart (gitaar), Leon Russel (arrangementen, piano en klavecimbel), Clarence White (gitaar) en ten slotte Gene Clark (gitaar en zang). De oorspronkelijke producers waren Laar Marks, Gary Usher en Jim Dickson. Re-mix en produktie: Jim Dickson en Gene Clarke. "Early L.A. Sessions" kost maar tien gulden en dat betekent dat er dan nu al twee LP's van Gene Clark - meester-

werkjes! - voor dat geringe bedragje te koop zijn. De andere bespraken we reeds in een vorig nummer van C(l)atspraak.

THE BEST OF BZN BZN

Negram ELS 967

Het is gebeurd, ook BZN ontkwam er niet aan: ook deze Volendamse rock-formatie heeft nu — zoals zoveel andere kollega's in de lichte muze — een „The best of“-plaat op haar naam staan. Een leuk overzicht van de platenkarriere van BZN, want zo'n beetje al het tot nu toe verschenen single-materiaal, van „Maybe someday“ tot „Ridin' on“, is vertegenwoordigd. Het is haast helemaal compleet, op een paar singles na. Daarom is de titel wel wat erg wijs gekozen. Misschien ook wel een beetje een overbodige langspeler. BZN-fans zullen alles wel hebben en niet-fans zullen deze LP niet kopen. Want het gaat met de single-verkoop van BZN nou niet zo erg florissant; hits worden er praktisch niet gemaakt. Van de laatste zes, zeven singles haalde alleen „Bad bad woman“ een leuke hitparade-notering.

Drummer Jan Keizer is er heilig van overtuigd dat de nieuwe BZN-single „Rolling around the band“ beslist een geheide hit wordt. Dank zijn een TV-optreden in Eddy Ready Go lukt dat misschien wel ook.

Voorlopig konden wij bij de aanschaf van „The best of BZN“ een stapel singles van de groep „dumpen“. Misschien dat veel BZN-fans hun grijsge-draaide singles ook weg doen, daarop heeft Negram misschien wel gemikt...

A TRAITOR IN OUR MIDST Country Gazette

United Artist UAG 29404

Maak eens kennis met Country Gazette

en begroet dan het einde van de „Country-generatiekloof“. De Country-generatiekloof is een steeds aanwezige en echte crisis, die tot nu toe nog steeds niet was opgelost. Het probleem is namelijk dat, terwijl er voldoende jonge mensen zijn met ware liefde voor country-muziek, het aantal van hen ook werkelijk in staat is muziek te maken, griezelig klein is.

De enigen die dat wel kunnen zijn ouderen zoals bv Merle Haggard en Porter Wagoner, wat weinig uitkomst biedt voor de toekomst. En dat betekent dat de C&W adepten redenen te over hebben om zich zorgen te maken. Tenminste, dat was voor Country-Gazette! Ze hebben gespeeld met de beste van de Country en de Rock. Byron Berline, onofficieel leider van de groep, bespeelt in hoofdzaak de viool en soms een stevig partijtje mandoline. Hij is al drie keer achter elkaar gekozen tot nationaal Fiddle Champion en heeft LP's gemaakt met mensen als de Dillards, Roling Stones, The Byrds, Bill Monroe and his Bluegrass Boys, Steve Stills, Arlo Guthrie en de Flying Burrito Brothers. Ook Roger Bush heeft, alvorens hij zijn staande bas aan het geluid van de Country Gazette toevoegde, gespeeld met Guthrie, de Burrito's, Stills en de Kentucky Colonels, terwijl de heer die verantwoordelijk is voor de leadgitaar en de meeste van Gazette's bloedstollende zangpartijen, Kenny Wertz, niet alleen ook een Burrito-verleden heeft maar ook deel uitmaakte van de beroemde Scottsville Squirrel Barkers. Met Alan Munde, gitaar en banjo, is dit de band. Tussen haakjes: hij speelde ook al in de Flying Burrito Brothers!

„A traitor in our midst“ is de eerste LP van dit gezelschap. En wat voor een plaat! Voor ons helemaal het einde. Wij zijn namelijk helemaal verkikkerd op country en alles wat ruikt naar Byrds, Burrito's, Gene Clark, Eagles etc. kunnen we niet vaak genoeg draaien. Op deze plaat van Country Gazette komen we weer een paar oude bekende nummers tegen, zoals „Keep on pushing“ van Gene Clark. Ook zijn „Tried so hard“ werd door de jongens van Country Gazette op hun eerste LP opgenomen. Een laatste opmerking: Er wordt nu al gesproken over een supergroep, de Cream van de Country-rock etc. Maar Country Gazette is slechts een mengeling van de beste elementen uit de country en de rock: pretentieloos, plezierig en constant probeerend een ieder een „good time“ te bezorgen!

PREFLYTE

The Byrds

Ariola 86 468 IT

Oud is „in“. Op alle gebied gaat dat op. Alles wat oud is komt weer terug. Ook op platengebied leeft dat idee sterk. Tal van platenmaatschappijen brengen oude platen opnieuw uit. Veel platen zijn onvergankelijk en daarom is het goed dat die ook weer in de handel worden gebracht. Nu heeft Ariola een zeer bijzondere langspeler uitgebracht die zeker zijn weg zal vinden. Het is de LP „Preflyte“ van de Byrds. En dan The Byrds in hun originele samenstelling met Gene Clark, Jim McGuinn, David Crosby, Chris Hillman en Mike Clarke in de hoofdrollen. Dat waren nog eens tijden! Vooral toen zij in 1964 wereldfaam kregen met „Mr Tambourineman“! Deze „Preflyte“ LP dateert echter van voor hun wereldbekendheid. Deze plaat werd nooit officieel in ons land uitgebracht en nu — na negen jaar — doet Ariola dat. En nog wel voor het schappelijke prijsje van fl. 14,90!

Zanger Gene Clark was een zeer gewaardeerde Byrds-medewerker, want hij schreef veel songs voor de groep. Ook op „Preflyte“ blijkt dat al. Van de elf op de plaat voorkomende stukken schreef hij er maar liefst zeven en twee in samenwerking met Jim McGuinn. Natuurlijk staat op deze plaat ook „Mr Tambourineman“, maar dan wel in een versie, die verradt dat de country-rock musici van die tijd al hadden gehoord van de mersy-beat.

Je zou deze Byrds-LP eigenlijk kunnen beschouwen als een zelfde soort plaat als de Cats-LP „Collectors Classics“: grandioos platenmateriaal uit een periode van voor de echte doorbraak!

Bij de Byrds betekent dat: gewoon geweldige folkrock zoals ze tegenwoordig helaas niet meer maken. Daarom: een voortreffelijke collectors-item voor Byrds-fanatic!

IN HET KORT

The Cats gingen terug naar school! Nou ja, niet zittend in de schoolbanken, maar voor de klas spelend! Dat voorrecht genoten een groot aantal leerlingen van de basisschool „De Baarzen“ in Vught. Het spelen van „Trying to explain“ en „There has been a time“ maakte deel uit van het kinderprogramma „Sjoko“ dat op 24 januari werd uitgezonden. Het leuke was, dat de kinderen The Cats vragen konden stellen, waarop Arnold Mühren antwoordde. Er werd o.a. gevraagd waarom The Cats geen zangeres hadden zoals Shocking Blue, of de proceleinen grammofoon nog leefde en hoelang The Cats al bestaan. Er was een meisje dat zeker nogal goed „C(l)atspraak“ had gelezen, want ze wist precies te vertellen hoe The Cats aan die porceleinen grammofoon zijn gekomen! Een leuk kinderprogramma, waarin de Cats een leuk aandeel hadden.

THE SWEET

VAN EEN RARE IMAGE MOET JE HET MAAR HEBBEN!

Dat je als popgroep vandaag-de-dag rare „stunts” en kapriolen moet maken om jezelf bij het publiek bekend te maken is niets nieuws. Goeie muziek echter is daarbij een eerste vereiste.

Soms verschijnt er een nieuwe groep ten tonele die opvalt door bijzondere kleding, presentatie etc. Dat is leuk. Slade probeerde het bijvoorbeeld enkele jaren geleden, toen ze nog niet zo bekend waren als nu, met het kaal knippen van hun hoofden. . . Het leverde niet de vereiste grote bekendheid op, die ze ervan verwacht hadden. Nu zijn ze over heel Europa zeer bekend.

Ook de Engelse groep The Sweet mag zich in een zeer grote populariteit verhogen. Ten tijde van hun aller-eerste hits, zo'n anderhalf jaar geleden, zagen ze er nog vrij normaal uit, maar tegenwoordig . . .

Hun vorige grote hit "Wig wam bam" stond wekenlang op de eerste plaats van de TopPop Top-20 en dat betekende dat je het bonte viertal elke maandagavond zo tegen half acht kon bewonderen. De promotie van „Wig wam bam" ging gepaard met een vreemdsoortige kledij van de vier Sweet-"jongens". Half ontkleed en vrouwelijke bewegingen makend gingen ze zo even drie minuten tekeer.

Nu hebben ze een nieuwe plaat uitgebracht, „Blockbuster" genaamd, en ook daarvan gaat de promotie weer op een zeer „aparte" manier: Ze sminken zich nu op als vrouwen en beschilderen zich in de raarste tinten. Jonge tieners vinden het blijkbaar mooi, maar wij vinden het maar een goor stel.

Ook bij enkele Nederlandse groepen blijkt de Sweet nou niet direkt populair. Hans Vermeulen van de Sandy Coast heeft ze een keer bij TV-opnamen in België meegemaakt. „Ze lopen elkaar gewoon te zoenen, of ze het menen? Ik zou het niet weten! Maar ze maakten geen fijne indruk op ons". Hans' vrouw: „Ze komen uit de grootste achterbuurt van Londen en als ze toevallig niet in een popgroep terecht waren gekomen, waren ze vast en zeker souteneur of iets dergelijks geworden". The Cats hebben ook een keer met ze te maken gehad in Duitsland tijdens TV-opnamen. Jaap Schilder: „Het zijn een stelletje oervervelende galbakken. Ze denken dat ze zo'n beetje kunnen doen en laten wat ze willen. Met andere groepen gaan we leuk kollegiaal om als er pauze's zijn tijdens opnamen. Met The Sweet was dat niet zo".

Twee van de vier groepsleden zijn nog niet zo lang geleden in België in de gevangenis terecht gekomen. Ze hadden obscene bewegingen gemaakt tijdens een optreden. In ons land zijn ze in Alphen aan den Rijn eens weggeschopt wegens andere minder-tolerante voorvallen. Telegraaf-journalist Berry Zand-Scholten had eens een afspraak met ze voor een interview in Londen. The Sweet verscheen niet . . .

Dat zijn drie voorvallen die je je als popgroep beter

niet kan veroorloven. Nu gaat het The Sweet nog lekker voor de wind, maar als ze zich blijven misdragen kon dat wel eens niet zo lang duren. Wat ze muzikaal brengen stelt verschrikkelijk weinig voor. Als je een gebrek aan muzikale capaciteiten hebt, moet je niet in een popgroep spelen. En je zeker behoorlijk gedragen. Daar heeft The Sweet geen kaas van gegeten.

THE CATS
GEORGE BAKER SELECTION
DIZZY MAN'S BAND
CONTINENTAL UPTIGHT BAND
TEE SET
LEFT SIDE
FOOLS
BRAINBOX
CLOVER LEAF
BEAUTIFUL GARDEN
CLOWN'S CLAN
MOUTH AND McNEAL
KRAAYEVELD
JEN ROG
VERONICA DRIVE-IN SHOW

**Internationaal
boekingskantoor
„Volendam”**

Boegstraat 8 - tel. 02993 - 3997, 4003, 4205

Tevens staan wij voor elk door U gewenste artiest(en) tot Uw dienst.